

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

[ΤΟΥ ADRIEN VÉLY

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡ

Πάσαμε τάβλι στο καφενείο τής Σουηδίας με το φίλο μου κ. Σαιν Γκρατιέν, τον ένδοξο και φημισμένο άπομυχο τής Γαλλικής Κομφόλιας. "Άξια τον είδα ν' άφήνει το παιχνίδι και νά σταυροκοπιευτεί. "Εκείνη τή στιγμή περνούσε από μπροστά μας άλλος; παλιμυχος ήθοποιός, ο Κλαιρβάλ του "Αμπιγύ, ό όποιος; μάς έβγαλε φάικα το καπέλλο του.

— Τί έπιπτες; ρώτησα τον Σαιν Γκρατιέν, βλέποντάς τον νά σταυροκοπιευτεί.

— Δέν ξερείς πώς αυτό; ό Κλαιρβάλ έχει κακό μάτι; μου άπάντησε.

— Άστε πιστευτείς και σύ αυτές τες άνοησίες;

— "Αν τις πιστεύω; ... Δέν ξερείς τί έχω πάθει από το κακό μάτι του Κλαιρβάλ.

— Τί σου έκανε; γιά λέγε...

— Είναι μιά δολόλιχη ιστορία, που θά στην πώ άμέσως. Λοιπόν, άκου. Πρώ είσοσι χρόνον διήρθυνα το Δημοτικό Θέατρο του Ροζούλ-λέ-Νοργάν. Στο θέατρο μου είχα και τον Κλαιρβάλ, που είταν τότε ένα διορφο πλληλάρι, όπως δά είχουν κ' έγώ. "Όταν τον προσέλαβα, μερικοί φίλοι μου μου είπαν: «Τί τον παίρνεις; Δέν ξερείς πώς έχει κακό μάτι;» "Έγώ όμως, γελώντας του; άπάντησα: «Τόσο το καλλιτέργο, θά κερδίσουμε πτώ πολλή.» "Ο Κλαιρβάλ είταν πολύ καλό παιδί. Το μόνο του έλάττωμα είταν ότι ήθελε νά σκαρώνη διαφορες φάρσες στους συνιδέλφους; του, οι όποιες; όμως; ήσαν παντοει έντός των έπιτεροτο;ένων όρίων.

Κ' οι συνάδελφοι του γι' αυτό γελοούσαν μαζί του. "Εκείνο όμως; που μου έκανε ένα βραδυ έμένα, δέν λέγεται πιά ούτε άστείο, ούτε φάρσα... "Είχε πτώ πολύ; ... Τού είχε κολλήσει χαμμιά τρέλλα; ... Δέν ξέρω... "Άκουσε με και κρινε:

"Έπαίξαμε το «Μισάνθρωπο» κ' είχα έγώ ό ίδιος το ρόλο του "Αλχίστου. "Η έπιτυχία μας ή μάλλον ό θριαμβός; μας έγινε έξασφαλιστή. Το κοινό;ν, πώρ; δλη τή ραγδαία βροχή, είχε καταλύση το θέατρο. "Είχαμε φθάσει αισίως στην τετάρτη πράξη, στη μεγάλη σκηνή τής ζηλοτυφίας του "Αλχίστου και τής Κελιδένης. "Η συγλήννη; του κοινού είχε φθάσει στο ζείδι. Κ' έγώ κ' ή Κελιδένη παίζαμε άσύγκριτα. "Άξαφνα, βλέπω ν' άνοιξη ή πορτίτσα του θάδου και νά παρουσιάζεται ό Κλαιρβάλ.

"Ένας Κλαιρβάλ έλαεινός; και τρωάθλιος; με το πανταλονι του γεμάτο λάσπε; κ' άνασκρωμένο ως τά γόνατα, με τό γειακό του παλτού του ύψημένο τόσο, ώστε νά γράβη μέσα και τ' αυτιά του, το ψηλό καπέλλο του χωμένο ως; τα μάτια και μιν άμβρόελλα στο χέρι άναποδογυρισμένη; άπ' τον άνεμο, που έστριζε το νερό ποτάμι. Σά; αφήνω να φανασιήτε με πού; κατάπληξη ύποδέχθηκε το κοινό τήν έμφάνιση αυτού του κυλού με σημερινό κοστούμι και σέ τέτοια μάλιστα χάλι μέσα στη σκηνή, που είχε μεταβληθή σέ σαλόνι του 17ου αιώνος.

"Υπέθεσα ότι ό Κλαιρβάλ θά έκανε λυθος; κ' άντι νά μη ή σέ κανένα χαμαρίνι, μη ήκε στη σκηνή. Γι' αυτό, προκειμένου νά σώσω τήν κατάσταση, έξακολούθησα νά παίζω μ' άταραξία.

Μά νά ό Κλαιρβάλ, άτάραχος; άντι ν' άποσυρθή, κλείνει ήσυχά ήσυχά τήν πορτίτσα πίσω του, κ' έρχεται και τοποθετείται άνάμεσα από μένα και τήν Κελιδένη και μάς κινεγάει διαδοχικά. Αυτή τή φορά, φίλε μου, έμένα μ' άνοιχτό το στόμα, σαν άπολιθωμένο;.

— Μην ένοχλεισθε. Θά φύγω. "Ηρθα νά σάς πώ τήν καλύτερα μου.

Τό τί έγινε τότε στην πλατεί; δέν περιγράφεται. Ποδοβολητί, φωνές; σφρυγίματα. Τέλος; τά μαζιλάρια άρχισαν νά έξαφρονδίζονται κατά τής σκηνής; και ή αυλία κατέβηκε γρήγορα-γρήγορα.

Πήγα στο γραφείο μου τραβώντας τά μαλλιά μου και, χωρίς νά αλλάξω καν κοστούμι, έστειλα και φώναξα τον Κλαιρβάλ.

— Κύριε, του είπα άγμειμένο; ή διγωγή σας είχε τερατώδης. "Υπόχρον άστειότητες; που ένας καλλιτέχνης; ένας έντιμος; άνθρωπος; δέ μπορεί ν' άνεχθή. "Από σήμερα πάυετε νά είσοθε μέλος του θιάσου μου. "Αυριών το συμβόλιό μας. Πηγίνετε!...

— Κύριε Σαιν Γκρατιέν, μου άποκορήθηκε αυτό; άτάραχος; κινεγάζοντάς; με κινεγάματα, με διώχνετε. Προσέξτε, αυτό δέ θά σάς βγή σέ καλό. Θά μενανηότετε...

Κ' έφυγε χωρίς νά γυρίση πίσω του. Φώναξα τό ρεζίσέρ μου και του είπα:

— Έξερεις; Φιρίννε, ό Κλαιρβάλ έπαψε ν' άποτελή μέλος; του θιάσου μας.

— "Ο Φιρίννο; ύψωσε τά χέρια του προς τον ουρανό κ' είπε:

— Και τώρα τί θά κάνουμε; κ. Σαιν Γκρατιέν; "Η αυριανη μας πρεμιέρα;

Μέσ' στην παραφορά είχα ξεχάση ότι τήν άλλη μέρα θά δίνουμε τήν πρώτη τής δραματικής; Φερεϊ «"Η πτώσις; τής Νινευί;», στην

όποιαν ό Κλαιρβάλ έπαίξε το ρόλο του βασιλέως; Ναβουχοδονόσορ;.

— Διάβολε, διάβολε! είπα, δέν το είχα σκεφτή αυτό. "Εν τούτοις; αυτό; ό ρόλος; δέν είναι και τόσο σπουδής;.

— Βέβαια, άπάντησε ό Φιρίννο; μόνάχα έμφανίζεται; στη σκηνή και λέει μιά φράση. Μόνο πού γι' αυτό το ρόλο; μάς; χρειάζεται; ένας άντρας; έθιγρος; και με μπόι, πράγματα που τά είχε ό Κλαιρβάλ;

— Δέν έχει κανέναν άλλο κατάλληλο;

— "Όχι, όλος; ό θύσιος; βγαίνει επί σκηνής; και δέ μιά; μένει κανένας;... "Α...σκέφτηκα...

— Τί; ...

— "Ο "Ιούλιος; ...

— Ποιός; "Ιούλιος; ...

— "Ο μηχανικός; του Θεάτρου;... είν' ένας; άντρας; ίσα μ' εκεί πάνω, που θά του έσοτε καλά αυτό; ό ρόλος; ...

— Φέρ' τον μου έδώ.

Σέ λίγο ό "Ιούλιος; είταν στο γραφείο μου, παίζοντας το κισκέτο του στα χέρια του.

— "Ιούλιε, του είπα, θέλεις; νά κερδίσης; εκατό φράγκα; έξω από το μισθό σου;

— "Εκατό φράγκα; ... Και με ρωτάτε; ...

— "Ε, θά τυχής; Φτάνει μόνον νά κινή; αυτό που θά σου πώ. Άδριο το θράδυ ό κ. Φιρίννο; θά σου προέση ένα βασιλικό κοστούμι; τή στιγμή δέ που θά σου πώ, θά μη; μέσα στη σκηνή και θα πώ; αυτή τή φράση; «Είμαι ό βασιλεύ; Ναβουχοδονόσορ;!» Κατάλαβες; ...

— Βέβαια, κύριε διευθυντά.

Τήν άλλη μέρα; άπ' το πρωί ό "Ιούλιος; πηγαίνοντο έρχότανε. Κρατούσε στα χέρια του ένα χιρτί; που του είχα γράψει τή φράση τήν όποια έπρόκειτο νά πώ βγαίνοντας; επί σκηνής; και ψιθύριζε δυνακός;.

— Είμαι ό βασιλεύ; Ναβουχοδονόσορ;... Πρόκειται νά κερδίσω εκατό φράγκα;...

"Έγώ από μέλου; μου προσπαθούσα ν' άποκοιτησω τά πράγματα και νά διαλύσω τήν κακή έντύπωση; που είχε κάνει στην πόλι ή έξαφρονική; στήσι; του Κλαιρβάλ. "Ανήγγεια θυρωβιδώς; τήν άπολύση; του; κ' έδημοσίευσα; διά τού έντοπίου τύπου έπιστολήν; έξηγγούσαν; τά συμβάντα.

"Εφθάσε τέλος; και τό θράδυ; και το κοινό;ν, τό όποιον φαινομενικά; είχε ξεχάσει το έπεσοδιον; τής; προηγούμενης; έσπέρας; κατέλασε; κυριολεκτικά; το θέατρο. Αυτό με καθυσάχασε; γιατί φοβόουν; μην άποτύχη τό έργο; γιά το όποιο σέ τόσους; κότους; και σέ τόσα έξοδα; είχαμε ύποβλήθ. Φαντασθήτε; δλι τά σκηνικά; καιδ; κ' οι άμφορές; είχαν κατακαίοντο.

Περώνοντας; από τά παρασκήνια; συνήνενα; τον "Ιούλο; που φορούσε; κιάλι;ς το ύπέροχο; βασιλικό; κοστούμι; του. "Ο δυστυχημένος; δλη τήν ώρα; έφερνε; βόλτες; λέγοντας;:

— Είμαι ό βασιλεύ; Ναβουχοδονόσορ;... Είμαι ό βασιλεύ; Ναβουχοδονόσορ;... Πρόκειται νά κερδίσω εκατό φράγκα;.

"Επί τέλους; ή κρίσιμος; στιγμή; έφτασε.

— "Εμπρός; "Ιούλιε; είπα μέσα; Ιού; φώναξε; ό ρεζίσέρ; Θάρρος;!

Και τον έσπρωξε; προς; τή σκηνή.

"Ο δυστυχημένος; μολι; βρέθηκε; στη σκηνή; του ήρθε; κάτι; σα σκοτοδίνη; Κάτι; έσπρωξε; το μυλό; του και; παρέλυε; τή σκέψη; του. Τού; φάνηκε; πώς; τά; φώτα; οι; θεαταί; το; θέατρο; δολόλιχο; χόρευαν; γύρω; του. "Ανοιξε; το; στόμα; του; κ' άρχισε; νά; λή; σάν; ύποβλακωμένος;:

— Είμαι... Είμαι... ό; βασι... λέύ;... ό; βασιλεύ;... Νάχου... δχι; Νάβου...; Ναβουδ...; σονόχορ...; Ναβουδ...; σονόχορ...

Μά; άξαφνα; κατάλαβε; το; λάθος; του; και; έίλιξε; το; ρεζιλίη; του; κατάλαβε; πώς; τήν; έπαυσε; και; φώναξε; ώ; γοργά; έλάω;:

— Είμαι... είμαι... ένα; γουρούνι; !...

Κ'; έφυγε; σιν; τρελλός; προς; τά; παρασκήνια;.

Τό; σκάνδαλο; ύπήρξε; τερατίο... Τό; θεατρό; μου; ρεζιλίεφτηκε; τήν; άλλη; μέρα; έλεισε;.

"Εγώ; έρχομαι; κόντησα;.

Δέν; είχα; δικη; νά; σά; λέω; πως; ό; Κλαιρβάλ; έχει; κακό; μάτι; ...

(Adrien Vély)

Ο ΤΑΥΡΟΣ

"Ιδου; τι; άκριβώς; βγάζουμε; από; το; σάμα; ενός; ταύρου;." Από; τά; κόκκαλι; του; κατασκευίζονται; οι; μπάλιες; του; μιλιάρδου; τις; όποιες; έλλαμβάνουν; πολλοί; ότι; είναι; από; έξαφρονόδοντα;." Από; τά; κόκκαλα; του; κατασκευίζονται; έπίσης; κουμπια; μηχανολαβίδες; και; άλλα; άντικείμενα; Τέλος; από; άλλα; δργανα; του; σώματός; του; έξάγου; άνυδρον; άμμόνιαν; λιπώματα; τροφά; διά; χοίρους; και; θηλάσ; τζελάτιαν; παχρατείνη; και; διάφορα; έλαια; Τέλος; από; τά; μάρτια; του; ή; χημεία; βγάξει; διάφορα; τονωτικά;

